

MURAKÖZ

Előfizetési árak:
 Egész évre 8 kor.
 Fél évre 4 kor.
 Negyed évre 2 kor.
 Egyes szám ára 20 fill.

Hirdetések elfogadottak:
 Budapest: Goldberger A. V. és
 Eckstein B. hird. irod. Bécsben:
 Schalek H., Dukes M., Oppelk A.,
 »Általános Tudósító« hirdetési osz.
 tállya Budapest.

Nyitltér petitsora 20 fill.

A lap szellemi részére vonatkozó
 minden közlemény
Margitai József szerkesztő
 nevére küldendő.

Kiadóhivatal:
 Fischel Fülöp könyvkereskedése
 Ide küldendők az előfizelési díjak.
 nyitltérek és hirdetések.

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Hirdetések jutányosan számlíthatnak.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

A kukoriczomoly.

A mezőgazdaságban előforduló rovarkárak gyakorisága után itélve, azt kellene hinnünk, hogy a kukorica szintén ama kultivált növényeink közé tartozik, amelyek a kártékony rovaroktól igen sokat szenvednek. Pedig a gazdák nem igen panaszkodnak, hogy a kukoriczomolyt valami rovar veszélyeztetné. Ha az elvetett magot varjak ki nem szedték, akkor kiskorában, mikor kikél, ellepi ugyan néha nagyon tömegesen a drófléreg, (Agriotes segetis Bjerck.) s ugyanakkor vagy még később a 30—35 cm magas növényt megtámadhatják a vetési bagolyféle (Argotis segetum Schiffm.) falánk hernyói is: de a mi azután a rajta élősködő többi rovarkáraként illeti (gyökértetvek, néhány bogár, apró- és éjjeli lepke hernyója), azok rendszerint igen szóróványosan és csekély mértékben fordulnak elő s így azok kártétele valóban csekély is. Az elmúlt esztendő azonban e tekintetben kivételt tesz, a mennyiben előfordultak olyan rovarkárak a melyeknek nagy részét a gazdák egyik helyen nem is igen vették észre, míg ellenben más helyeken a szenvedett jelentékeny veszteségek miatt nagyon sokat panaszkodtak.

Ez a kár a kukoriczomolytól (Botys nubilalis Hüb.) származott. A hol csak hazánkban a kukorica megterem, mindenütt előfordult ez a parazita is, de legnagyobb

károkat — úgy látszik — az ország középső vármegyéiben okozott Pest-Pilis-Solt-Kis-Kun, Jász-Nagy-Kun-Szolnok, Bács-Bodrog vármegyék, majd Csongrád, Arad, Temes vármegyék, azután pedig a dunántúli kerületben az osztrák határ mentén fekvő Pozsony, Mosony, Sopron, Vas, Zalavármegyék voltak azok, a hol a kukorica igen sokat szenvedett. S hogy például északon is — Máramaros vármegyében — előfordult, azt a Rahó község határában bőven szedett hernyók igazolták.

Említésre méltó körülmény, hogy a gazdák legtöbbször ezt a kártételt rendszerint csak akkor vették észre, mikor a baj nagy volt, mikor a kukorica szára össze-vissza volt töredevezve s az éretlen kukoriczafélék (csövek) már javában hullongtak, tehát olyankor, a mikor mindenféle védekezési igyekezet hiábavaló lett volna.

Pedig e rovar ellen sikeresen s a mi fő, olcsón is lehet védekezni, mert e rovar életében van olyan időszak, a mely ezt a védekezést igen megkönnyíti. A védekezés sikere tehát első sorban is az állat életének pontos ismeretétől függ, miért is ennek, valamint a kukoriczomoly egyes alakjai pontos ismeretesenek előre való bocskája után annál jobban és tisztábban láthatók azok a mozzanatok, a melyek a védekezésre nézve különösen kinálkoznak.

A kukoriczomoly egy kis lepke, a mely

nálunk szabadban legtömegesebben június közepétől július elejéig rajzik, tehát akkor, a mikor a kukorica himvirágzatát, vagyis mint azt általában nevezik, zabját, czimerét vagy zászlóját már javában kihánja. Ezt a rajzást azonban, minthogy esteli állat, csak naplemente után, esteli szürkületkor kezdi; ilyenkor a kukoriczomolyok fölött iv alakjában és szárnyaikkal erősen csapkodva, ideoda meglehetősen ügyetlenül röpkedik. Egyes korai példányok akadnak már májusban, míg elenben az elkéslettek még augusztus végén is mutatkoznak. Ez a rendellenes rajzás azonban nem annyira a kukoriczomoly, mint inkább a gaznövényeknél látható, mert ez a rovar élősködik néhány vadon termő növényen is.

A kukoriczomoly nősténye színre és szárnyára nézve igen különbözik a hímétől.

A fő különbség ezen két iv között az, hogy a nőstény világos agyagszínsárga, míg a hím sötét színű, melynek sötétebb árnyalata a szárnyak kissé ibolyás szürke vagy barnás rajzaitól és foltjaitól ered. Különben mind a kettőnek felülete, kivált a test alsó felén erősen selyemlányú.

A rajzás alkalmával a megtermékenyített nőstény petéit nem tömegesen egy helyre, hanem egyenként helyezi el az egyes növényekre. A kukoriczomoly (először végezzünk ugyanis ezzel a növényvel) kiválasztja annak legmagasabb részét, a czimeret (himvi-

T Á R C Z A.

Lehetetlen.

Ragyogja a csillag
 Fenn a magas égen,
 Hozzám hűten lefelé,
 Más helyen pihenél,
 Én gyönyörűségem!

Virág illatozza
 Kint a mezőn, réten,
 Hogy reg elfeledtél,
 Sohsem is szeretél,
 Én gyönyörűségem!

Mondja sügva-bügva
 A nép is szétében,
 Nem ismerd szerelmet,
 Caspodár a lelked,
 Én gyönyörűségem!

Oh, de az nem lehet,
 Az nem lehet mégsem,
 A múlt emlékére,
 Megtér hitem végre,
 Én gyönyörűségem!

Nem lehet az hűten
 Se földön, se égen,
 Ki mint te egy csokolt,
 Ki szívemhez úgy forrt,
 Én gyönyörűségem!

Varsányi Gyula.

A tréfa vége.

Várszeghy Bálint gazdaság agglagény volt. Dahiás alakján, erőteljű duzzadó tagjain meg sem látott, hogy már az ötvenes éveket tapossa.

Háztartását Déry Mihályné, egy még javakora-beli csinos, rendszerető özvegy vezette, aki ugyan-csak nagyot nézett, midőn Várszeghy születésnapján, melyet eddig mindig rokoni: a takarékpénztári igazgató és a kir. tanácsosné családja körében szokott eltölteni, kijelentette, hogy: nem megy sehová, hanem otthon marad.

Várszeghy agyában egy terv érelődött meg. Elhatározta, hogy megráfújja rokonait. A terv az volt, hogy itthon maradván a napon, rokonait kényeszeríti, hogy őt meglátogassák és ha elfőnnek, Dérynével egy fogja nekik bemutatni, mint menyasszonyát.

A terv tehát megvolt, de vajon mit szól e tréfiához a derék Déryné? A jó asszony ilyen dolgokban nem értete a tréfát.

»Legjobb az egyenes út« — gondola Várszeghy és rövid kerülgetés után előadta tervét hűség gazdaságasszonyának.

Déryné elhalványodott, majd sötét pír borította el arcát, végre pedig könyekre fakadt.

— Nagyságos ur, — mondá zokogva — ha öreg napjaira esőrgő sidpák akar a fejezre tenni, ám tege, de én nem adom magamat oda ily komédiához.

— De kérem, Déryné; hát olyan irtózatos dolog lenne néhány óráig az én menyasszonyomként szerepelni? Hiszen hánszor mondotta ön hogy egészen tühetlen nézek ki . . .

— Igaz; de akkor még nem tudtam, hogy ily kegyetlen tréfát fog velem üzni.

— De hiszem én csak a rokonaimat akarom próbára tenni.

— És ahoz Déryné egészen jó, ugye-e? zokogta a gazdaságasszony. Hát azért áppoltam én a nagyságos urat tíz éven át . . .

— De leltem, Déryné, ne fogja föl a dolgot ilyen tragikusán. Ne rontsa el a tréfámat, melyen mindannyian szívből fogunk nevetni. Már szinte látom a hosszú arczokat, melyet elfjegyzésem hírére vágni fognak. Mi pedig, kedves Déryné, maradunk a régiék. Hogy végrendeletemben nem fogok magáról megfelfedezni, az bizonyos, mert hiszen mindig hűséggel és odaadással viselte gondomat . . .

— Ne beszéljen a nagyságos ur a halálról, hisz még oly jó erőben van. Agyon busulnám magamat . . .

Várszeghy arczára e szavak hallatára kedélyes mosoly ült. Mintha szívet hirtelen egy napsugár melegítette volna föl. Jól esett tapasztalnia hogy mégis van egy lény, aki hozzá őszintén vonzódik és koporsójára igaz könyeket hullatna . . .

A nagybácsi otthon maradt és Déryné pompás lakomat készített. Az igazgatóék és tanácsosék azonban, látva, hogy a kedves rokon nem jön, nyugtalanok lettek és Ernő, az unokatecsce, az igazgató ur gigerli fia, nyomban ott termelt, hogy megtudja, mi történt a nagybácsival. Talán megbetegedett és szavaiban mintha több lett volna az öröm, mint az aggodalom.

— Kutya bajom, Ernő öcsém; mond meg ezt otthon mindenkinek. Különös okom van ma itthon maradni, ugye-e Déryné?

rígót, zabját) s annak egy vagy két ágacs-kájára tojja a petét s azután tovább megy más czimerre, míg összes, legalább is 30—40, vagy még ennél is több petéjét le nem rakta. Minthogy pedig e rajzó nőstények petéiket sokszor olyan szárra is tojják, a melyet előttük már más nőstény is megfészelt, könnyen megesik, hogy egy-egy növényre legtöbbször 7—8, néha 12—15 s olykor 30-nál is több kerül.

A kikelt fiatal hernyó igen parányi s első utja az, hogy kikelése helyén azt a virágzat-ágat, a melyen kikelt, kikezdi és puha belsejébe furakodik s ott él addig, a míg azt egészen tönkret nem tette. Az összerágott belső részeket pedig azon a lyukon, a hol befurakodott, kidobálja. De úgy, hogy abból kisebb-nagyobb rész mindig a lyukhoz lapad, hogy ez utóbbit mintegy betömje. Ez a kidobott belső rész szemcsés, fehér színű és így kissé hasonlít a kukoriczavirág száradó és már hulló részeihez. A kár, melyet ez a hernyócska ilyenkor a czimerben okoz, kevés ember veszi észre egyrészt azért, mert a kukoricza czimerét nem igen szokták nézegetni s másrészt azért sem, mert ha a megrágott részek a belső bántalom lolytán el is száradnak, megfakulnak, mindazonáltal nagyobb részben külsőleg épeknek látszanak s eleinte nem igen töredeznek; a megfakult fehéres színezetük pedig természetesen látszik. Ha azonban a hernyók tömegesen lepik el a virágzatot, akkor az röviden a támadás után töredezni kezd s akkor már inkább feltűnővé válik. Julius végén, augusztus elején azonban e kártétel már nagyobb méreletű.

Majd midőn a hernyó megnagyobbodik s a virágzat vékony ágaiban rágott lyukában el nem fér, vagy mert ott nincs is mit rágnia, akkor elhagyja azt és egy más, a virágzatnak rendszeren vastagabb ágába, majd végül a szárnak legmagasabb s a virágzat alatt közvetlenül lévő részébe furakodik s ezt is belülről kieszi. E szerint tehát a hernyó nem a növény belsejében haladt lejjebb, hanem a régi tönkretelt helyről kivándorolt, s azután a növényen kívül haladva, valamivel lejjebb ismét befurakodott, úgy, hogy

az első helye nincsen összekötve a második tanyával, vagyis a hernyó itt ugrott egyet. Ha a czimerben több hernyó rágott, akkor azok is lejjebb vándorolnak, ugranak egymás alá, de egymástól elkülönítet helyen ugy telepednek le, hogy mindegyiknek meg van a maga külön tanyája. A kirágott belső részt itt is a befurakodás helyén távolítják el.

Ha vagy két hét elmúltával a hernyó ennek a legfelső szárrésznek belsejét vagy 10—15 centiméternyire egészen kirágta, akkor elhagyja ezt a helyet is és megint kívülről haladva lejjebb jön, hogy ott kívülről kikezdve a szár oldalát, azon lyukat rágjon, a melybe (ha az elég nagy) azután behúzódik maga is. Így halad azután ugorva egyre lejjebb és lejjebb. Augusztus végén és szeptemberben majdnem mind a szár alsóbb táján van.

Ezen időben válik láthatóvá a valódi kártétel külső képe is. A hernyók már lezuhadtak, körülragták a szárnak csövek alatti részét s a kukoricza már nem is érik be többé rendszeren, hanem csak száradoz; a csövek szeme összeasszik, töppedt lesz és egészen összezsugorodik. De még az sem elég, mert a hernyók egy része most már a csövek tövét is kikezdi, kirágja belülről azok nyelét és majd a cső belebe furakodik s felmegy majdnem annak közepe tájáig, vagy meglámadja a csövet kívülről is olyan formán, hogy a takaró levelei alá furakodik s a cső szemét fölülről rágja. Előbbi esetben a kukoriczacsövek (»fejek«) rendre hullanak. Ez a kár még nagyobb a korai kukoriczánál, mert itt a meglámadott száruk már idő előtt kezdenek száradni.

(Folytatjuk.)

Jablowski József.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Hivatalos látogatás.** Soós Pongrácz nagykanizsai anyakönyvi felügyelő folyó hó 14-én a csáktornyai külfarai anyakönyvi hivatalt vizsgálta meg, melyet a legnagyobb rendben talált.

nyom: Dérnyé asszony egészségére. Beleuntam a magános életbe. Meghazásodom.

Általános rémkialltás volt a felelet. Az igazgatóné lefontította a selyemruháját, a tanácsosné elajult, Odón urfi azt mormogta, hogy »vén bolond.« Csak az igazgató ur nem veszté el a hidegvérét és így szólt:

— Nem hihetem, hogy öreg napjaidra komolyan akard e gyermekes lépést elkövetni.

— És ha igen?

— Akkor gyámság alá kell, hogy helyeztessünk.

— Ugy van, gyámság alá sipíták a hölgyek. Várszeghy megelégedetten intett Dérnyének, aki azonban nem tűrtözthette tovább magát és így szólt:

— No ugyan, szép társaság. Tudják meg, hogy ez az egész dolog csak tréfa. Várszeghy ur tréfája. Eszében sincs neki a házasság. És én még ma elmegyek innét, mert mem akarok az önök gunyjának czéltáblál szolgálni. Eljen boldogul, Várszeghy ur! Én azonban házában nem maradhatok tovább.

— Boldogságot kíván ön nekem? ingerkedett Várszeghy. Dérnyé, ki menni akart, visszatartva. Maradjon itt, Dérnyé, monda, maga mellé ültetve a nőt. Kedves jó Dérnyé, önnek arany szíve van. Tíz évig volt a házamban és igazi értékéről csak ma győződtem meg. Önnek az anyémnek kell lennie. Ez lesz az én boldogságom. És most, tisztelt jó rokonok! ajánlom magamat — az esküvőig.

A tréfából komoly valóság lett és boldog házasság.

Futó Mihály.

— **Esküvők.** Besnyák Lajos mura-szerdahelyi körjegyző folyó hó 26-án délelőtt 11 órakor a helybeli r. kath. templomban esküdött örök hűséget Nuzsya Anna kisasszonynak. Tanúk voltak: Kollarics Imre mura-siklósi körjegyző és Pecsnornik Ottó helybeli nagyvendégfő. Az esküvő után a fiatal pár nászutra indult Olaszországba. — Czompó János volt helybeli, jelenleg budapesti műlakatos folyó hó 21-én tartotta esküvőjét Rosenberg József varazdsi háztulajdonos nevelt leányával Kühussel Mária kisasszonnyal.

— **Óvoda megnyitás.** A helybeli egyesületi óvodában a beiratkozás aug. 4-én eszközöltetik, felhivatnak a t. szülők, hogy a beiratkozásnál — a bejegyzett adatok hiтелessége szempontjából — személyesen megjelenjenek. Az óvodába járás pedig 6-án veszi kezdetét.

— **Ünnepélyek.** A folyó évben Muraköz két nagyobb tüzoltó-egyesülete hazafias lelkesedéssel és pompával készül megünnepelni fennállásának negyedszázados jubileumát. Nevezetesen a csáktornyai önk. tüzoltó-egyesület szept. 7. és 8-án, a perlaki pedig aug. hó 5-én.

— **Névmagyarosítás.** Frankl Vilmos letenyei kereskedő új saját, mint kiskoru Erzsébet és Margit nevű leányainak nevét belügyminiszteri engedéllyel Fodorra változtatta.

— **Előléptetés.** Horváth Lajos volt helybeli csendőr Letenyére csendőr-örszvezetőnek léptetett elő.

— **Értesítés.** A helybeli villamtelep és Gözmalom Részvénytársaság rendes közgyűlését a mai napon délután 2 órakor tartja meg.

— **Bíróválasztás.** Alsó-Muraköznek Hodosán községében folyó hó 23-án ejtetett meg a bíróválasztás. Községbírónak Purics Menyhért közbirtokos lett megválasztva.

— **Uj vasuti megállóhely.** A cs. és kir. szab. déli vaspálya igazgatósága f. aug. hó 1-től Csáktornya és Polstrau között a 34. sz. örháznál Miksavár elnevezéssel új megállóhelyt létesít.

— **Államsegély.** A vallás- és közokt. miniszterium a helybeli egyesületi óvoda szükségleteinek fedezésére 300 korona államsegélyt utalványozott ki.

— **Megbíráások.** A drávavásshelyi menedékháznál Kovácsics Ceczeli, a tót-szl. mártóni menháznál pedig Kósáné-Mantel Julia bizott meg a menház vezetésével.

— **Sertésvész.** Csáktornya nagyközség területén a sertésvész járványszerűen fellépett s folyó hó 28-tól kezdve zárlat lett elrendelve.

— **Tűzvész.** Sztrárhunya József helybeli iparos istállója folyó hó 23-án délután 1 órakor ismeretlen okból kigyulladt. A tűz kitörését idejekorán észrevették, s a helybeli derék tüzoltóságnak sikerült azt hamar elfojtani. A kár csekély.

— **Lakásváltoztatás.** Viasz Nándor járási állatorvos folyó évi augusztus hó 1-én a Patak-utca Molnár-féle házba (Morandini ház mellett) költözik.

— **Hirlapi kacsa.** Mint a Nagy-Kanizsán megjelenő »Zala« című hetilap f. év július hó 22-én megjelenő 58. számában olvassuk. Csáktornya és Dráva-Vásárhely között pénzügyörök és olasz munkások között csempészés miatt az elmúlt héten nagy vérengzés történt. A hirt tekintettel nagy terjedelmére, nem regisztráljuk; csak az a megjegyzésünk, hogy t. laptársunkat ebben a kánikulai for-

Ernő elbeszélte otthon a különös fogadtatást és csakhamar az egész rokonság ott volt a nagybácsinál.

Az igazgató ur édeskés arczzal bizonyította, hogy mennyire örül, hogy a »kedves sógor« nem beteg. Az igazgatóné elragadó mosolyal ült ott át egy »saját himzésű« papucsol. A kir. tanácsosné pedig két leányával »saját szövésű« gyapot újast adott át a nagybácsinak, kérve, hogy óvakodjék a meghűléstől.

— Bella és Ilona — monda — óhajtották volna önt, kedves nagybácsi, egy négykezes darabban meglepni. De ön nem jött el, itt pedig nincs zongora. Az igaz, hogy a miénk is rozszant már, de hát: meg kell elégedni olyannal, amilyen van. . . .

— Mondd csak, öreg, — szólt az igazgató — mit jelentens Ernőnek mondott homályos célzásod?

Várszeghy arca kedélyes kifejezést öltött és így szólt:

— Kedves rokonaim. Ragaszkodások mélyen meghat. Épen ezért kétszeresen örvendek, hogy olyansmit közölhetek veletek, aminek t. bizonyára szívből fogtok örülni.

A rokonok feszült várakozással lesték Várszeghy szavait.

— Dérnyé asszony, monda Várszeghy a teremben jelenlevő gazdasszonyának, kérem, foglaljon helyet itt mellettem.

Dérnyé vonakodva engedte a kérdésnek, a rokonok pedig a bámulattól megdermedten szemléltek a történetek.

— Emeljétek poharokat, kedves rokonaim, és kocinzatok velem az én kedves menyasszo-

róságban ugyan csak alaposan felültek mert utánna jártunk illetékes helyen a dolognak, s meggyőződünk, hogy az egész ujdonság egy rettenetes nagy hirlapi kacsa. A fententi szenzációs hír különben a fővárosi napilapokban is megjelent.

— **Meghívó.** A »Stridói Kerékpár Egyesület« f. évi augusztus hó 5-én Rác-Kanizsán Kozma Mártonnak a »Szőlőfűrthöz« címzett kertihelyiségében nyári táncmulatságot rendez. Beléptídj: személyenkint 1 kor. Családjgy 2 kor. Kezdeté d. u. 4 órákor.

Nyári táncmulatság. A »Csáktornyai Keresk. Ifjak Önk. Egyesülete« f. hó 15-én a »Fehér Galamb« kertihelyiségében igen látogatott s fényesen sikerült táncmulatságot rendezett. Ez alkalommal az időjárás is kedvezett, s mi sem állott utjában a vidám fiataloknak, mely hajnalig járta Sárközy kitűnően szervezett zenekara mellett a ropogós csárdást. A mulatság d. u. 5 órákor vette kezdetét, volt világpósta, a látképek elárúsításánál a következő hölgyek fejtettek ki nagy buzgalmat: Rosenberg Szelina, Deutsch Eugenia, Hirschmann Berta, Kranitz Czilli és Terka, Heinrich Fáni, Ebenspanger Betti, Hirschmann Malvin, Réceci Hermin (Zala-Ujvár.) Buchwald Szidónia (Dráva-Egyház), Ebenspanger Hermin, Deutsch Kamilla, Hirschmann Czilli, Hoffmann Károli, Rosenberg Irma, Zellinger Gizella. Fogadják ez uton az egyet legmélyebb köszönetét. Kisorsolásra került egy remek sőt plüss látképek album is, a nyertes Hirschmann Berta kisasszony volt, a kinek az ifjúság zajos éljénessel nyújtotta át az emléktárgyat, melyet a nyertes szívélyes köszönettel fogadott. A táncmulatság tiszta jövedelme az egyet könyvtárának gyarapítására fordították. Felülfizeti szívek voltak: Strausz Sándor 5 kor, Heinrich Miksa, Meider Márk 2—2 kor; Deutsch Eugenia, Rosenberg Rikhard, Neumann Samu, Krausz Pál, Hirschmann Miksa, Lipschitz József, Rosenberg Zsigmond, Nespada Károly (Z.-Ujvár.), Viasz Nándor, Stern Miksa (Stridó), Reich Jenő, Salgó József (Bánfy-Hunyad), Meider Albert, Fridl János, Heilig József, Rosenberg Kálmán, Buchwald Herman (Dráva-Egyház), Schwarz Antal, ifj. Baumhak Frigyes (Dráva-Vásárhely) 1—1 korona, Fürst Vilmos, Friedenthal Sándor 40—40 fill, Heinrich Oszkár 30 fill, Weisz Ignác, Hoffmann N. 20—20 fill. Összesen 29 kor, 50 fill. — Fogadják a nemes szívű adakozók az egyet irányában tanusított jóindulatokért az egyet leghálásab köszönetét.

— **Nyári táncmulatság.** A Perlaki önk. tűzoltó-testület pénztára javára 1900. augusztus hó 5-én az ottiki csárdában nyári táncmulatságot rendez. Kezdeté d. u. 4 órákor. Rosz idő esetén a táncmulatság aug. 12-én tartatik meg. Beléptídj személyenkint 1 korona. Egenruhában megjelenő tűzoltók belépődíjat nem fizetnek. Felülfizetéseket köszönettel fogadjátok és hirlapilag nyugtáztatnak.

— **Hirdetmény.** Az 1886. évi XXII. t. ez. 125. szakaszának 2. bekezdése értelmében ezen neli közhírre ítétek, hogy Csáktornya nagyközségnek az 1901. évre egybeállított költségelirányzata a község házában folyó hó 25. napjától jövő augusztus hó 8-ik napjáig terjedő 15 napon át közzétehető helyezettett, a mely napokon is az a hivatalos órák alatt betekinthező. Kelt Csáktornyan, 1900. július hó 24. Az előjáróság.

— **Elgázolás.** Mint tót-szent-mártoni levelezőnk írja, Tiszai Jeromos tót-szent-mártoni földmives a mult héten bekocsizott egy asszonnyal N. Kanizsára holmi bevásárlások végett. A mint a városhoz ért, leszállt szekérről s a lovakat az asszonnyra bízta. A lovak egyszerre ismeretlen okból — megjíjtek s örült sebességgel vágáltak végig a fűtezőn; rohanás közben neki mentek Gaál István dsnoki lakos ökrös szekérének, azt feldöntötték s az egyik ökröt megbesze-sítették. Az ökrös szekéren ülő Vodi Józsefnek pedig oly szerencsétlenül esett le a szekérről, hogy lábát törte, s eszméletlenül szállították a városi kórházba. Tiszai ellen a vizsgálatot megindították.

— **Hirdetmény** Folyó évi augusztus hó 16-tól kezdve Csáktornyan a postautalványok és utánvételek pénzzései a levélhordók a címzett lakásán, illetve üzlethelyiségében fogják kifizetni. Az utalványoknak háznál való kifizetését utalványonként 4 fillér, illetve ha ugyanazon címzett-

nek egyszerre 5-nél több utalvány fizetetik ki, darabonként 2 fillér, de ez esetben consignation-ként legalább 20 fillér kézbesítési illeték jár. Azon magán felek kik utalványait a posta hivatalban kívánják kifizetetni, utalványaik külön kezelésért havonként 4 korona raktáridjat tartoznak fizetni. Ezen felek részére utalványaiknak a postahivatalban való átvételére, illetve kifizetésére naponként 2 órai időtartam áll rendelkezésre, a mely órákat a szolgálat követelményeire való tekintettel a hivatal főnök állapítja meg.

— **Nagy tűz.** Alsó-Muraköznek Csehovecz községében 1. hó 26-án reggel 9 órákor nagy tűz ütött ki. Mentésről szó sem lehetett, mert a község lakói részint a nagy ijedelemről részint pedig a tikasztó hősegtől, mely az égő épületek között keletkezett: ugyszólván tehetetlenül nézték, mint pusztítja a romboló elem fáradságos évi munkájuknak gyümölcsét. A vész színhelyén hamar megjelentek a szomszéd községek tűzoltói fecskeendőikkel, a mentés munkájában részt vett a csáktornyai önk. tűzoltó-egylet is, mely táviratilag hívatott a vész helyére. Tűzoltóink teljes felszereléssel Polesinszky Emil okl. tűzoltó tiszti parancsnoksága alatt jelentek meg; ugy, hogy a tűzoltásban 10—12 tűzoltó-testület 15 fecskeendővel dolgozott. A tűz martaléka lett 3 lakóház, 20—24 melléképület, nagy mennyiségű takarmány és gabona. A kár meghaladja a 100.000 korona összeget. A tűz valószínű oka a gyermekek játéka a gyufával, mert hát a gyufa igen olcsó, 120—140 drb. 2 fillér, népünk nehezen képes megérien azt, hogy gyermekek a kezébe nem való a gyufa, elhánnya tartja lakásában, s így boldog boldogtalan kénye kedve szerint bának e veszedelmes portékával. Figyelmeztetjük, kérjük a nép vezetőit, igyekezzenek oda hatni, hogy a nép felismerve az ily szerencsétlenségnek káros következményeit, a jövőben óvatossabb és körültekintőbb legyen.

— **Lopások.** Nincsen hét, a melyen ne kellene beszámolnunk a lopások bünkrónikájáról. Az elmúlt héten is két helyen történt lopás, nevezetesen: folyó hó 19-én torontáli és veszprémmegyei komédiások a hajnali órákban felzavarták Schlesinger Ignác helybeli szatócsol mély álmából, s pálnkát kértek. A szatócs kiküldte egyik felnőtt leányát, ő azonban tovább aludta az igazak álmát. Mig a leány kiszolgáltatta a korai vendégeket, addig ezek vizsgálatot tartottak a kis üzletben, s egyiknek sikerült a fiókból 50 kor. készpénzt kiemelni s azzal az egész csapat tovább illant. Kimenekülve a városból, a közeli nyírvölgyi korcsmában állították föl táborukat, s folytatták a pálnka ivást és a lopást. Innen is 40 koronát elvittek, s utjokat újból Csáktornya felé irányozták, itt azonban kelepcezőbe kerültek, mert az idejkorán értesített csendőrség megsepsite, s azonnal a büntetőbírósnak átadta őket. A tolvajok tettüket erősen tagadják. — A másik lopás a varasdi hid mellett korcsmában történt. Ugyanis folyó hó 12-én Terk János mahrenbergi (Stájerország) munkaadó 13 munkással a Drávan deszkákat szállított. Este lévén, nyugalomra tértek. Terk a korcsma egyik szobájában, a munkások pedig az istálló padlásán pihentek ki fáradaimaikat. A mikor Terk a munkaadó nyugalomra tért, a szobában levő pénz, 1 drb. 100 frtos, több 10 frtos bankjegyet és több mennyiségű ezüst pénz biztonságot szempontjából fejevankosa alá tette. Éjjel ismeretlen egyén óvatosan betörte az ablakot, bemászott a szobába, s a vánkos alól a jókora összegű pénzt ellopta. A munkások másnap kora reggel tovább indultak. Hihető, hogy a tolvaj a munkások közül került ki. A nyomozást a csendőrség megindította.

C S A R N O K.

Hugom névnapjára.

Kedves Annikám!

Gondolkodtam soká, hogy mit kelljen tennem, Kedves névnapodra mit is kelljen vennem. Volt eszembe sok szép, drága renekek holmi, Amiért az ember meg is tudna halni.

Gondoltam, hogy veszek egy szép karperecset, Hogy szerezek neked vele boldog percet. De hát tudod édes Kedves Anni lében, Eltűnt gondolatom s elmúlt minden szépen.

Gondoltam, hogy veszek selyemsávos szép bolust, Melyben leszel te majd még egyszer olyan »tust«. De mivelhogy tudom »tust« nem akarsz lenni, Bármennyire is fáj, te kellett mondan.

Gondoltam, hogy veszek krumpilis czukrot, tortát. Álltam a szavamnak s elküldtem a hordárt. De a mint te tudod, Pesten sok a svindler, Eiment s vissza nem jött, gyalázatos ember.

Mentem a rendőrhöz, mentem mindenhová, Feljelentem mondok, nem teszel te lóvá. De hát jártam, jába szaladgáltam, Mert a rendőr így szólt, »nyugodjék barátom«.

Menjen szépen haza s ne gondoljon arra, Hogy a kis hugának, holnap a névnapja. Hanem írja néki, szép fiatal urfi Hogy az én szívem sem holmi földi krumpili.

Mert a mint leirta előttem a szépet, Szívem mindjárt kapott egy szerelmi léket. A szerelem bennem tótágra állott. Oh! kedves Annikám, mért hogy ezt nem látod!

Igy szóltok a rendőr, én pedig csak álltam, Míntha csak gyökeret vert volna a lábam, Végre megszólaltam, s mondok neki szépen, Szíve ömlengése kapóra jött épen.

Kis hugomnak ugyse tudok mit küldeni, Adja ide képt, azt küldöm el neki. Tudom majd megőrül, ha rendőr lesz ura, Mert élte nem fordul tudom soha búra.

Kapva kap az alkun, a rendőr, a vitéz, S engem öleléssel s számos csókkal tetéz. Így eljegyeztek, kedves Anni hugom, A rendőr fényképét a tullanpon nyújtom.

Igy tettem szert mégis egy szép ajándékra, Ami többet ér is, mint sok czukor s torta. Fogadd tehát szépen a jövendőbelit, Aki nyájas, kedves, szolid, szép és szelid.

Horváth Dezső

a m. kir. szabadsalmi hivatal ideiglenes jegyzője, allandó könyvtárosa s nyugalmazott s szerkesztője.

Erősebb a betegségnél.

Igen érdekes hírt tudat velünk Landauer J. ur Szent-lesről, s mi sietve közöljük, hogy buzdító s járótól példaul szolgáljon azoknak, kik mint Landauer ur, így rettenetesen fájdalmas bajban szenvednek. A gyomorbetegség igazán sajá-nalatra méltók, mert kevés betegség van, mely olyan óriási fájdalmat okoz és ezen kívül az erkölcsi életre is károsan hat. A gyomorbetegség elveszi az étvágyat és a rendetlen emésztés, a mely súlyosan nehezíti a gyomorra, a vérkeringést zavará, fúldokál, heves főfájást és gyakran betegséget okoz. Az általános gyöngeség oly mértékben vesz erőt a beteg, hogy ha a vér valami módon nem találja meg régi ellenálló képességét, komoly bajok állhatnak be. Landauer ur megtalálta a gyógyszert, mely borzasztó gyomorbetegségeit gyógyította. Williams doktor Pink-piluláit, melyek a legkétségetesenben gyógyítják a gyomor- és bélbetegségeket, a vérszegységet, a sárgaságot, neurasténiát, reumát, neki teljes gyógyulást nyújtottak.

— A Pink-pilulákat használtam s egészségem annyira helyreállt, hogy nem hagy kívánni valót. A legborzasztóbb gyomorbetegségben szenvedtem, de ez a gyógyszer erősebb volt a rajtam uralkodó bajnál. A használat idejének arányában folytonos javulást éreztem s meg nyugodt győződés, hogy a hideg fürdők, melyeket a gyógyulás idejére ajánlottak, szintén nagyan hozzájárultak gyógyulásomhoz. Ha valaha bajom visszatérne, rögtön a Pink-pilulákhoz fordulnék.

Kapható minden gyógyszerboltban, valamint a magyarországi forrásokban TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerésznél, Budapest, Király-utca 12. doboza 1 frt 75 kréft vagy hat doboz 9 fréft.

Felelős szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF

Kiadó és lapulajdonos:

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR).

Sve pošiljke se tičuđ zadržaja novinah, naj se pošiljaju na me, Margitai Jozefa urednika vu Čakovec.

Izdateljstvo:

Knjižara Fischel Filipova, kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći družtveni, znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tijeđen jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 8 kor
Na pol leta . . . 4 kor.
Na četvert leta . . . 2 kor

Pojedini broj: koštaju 20 fill.

Obznane se poleg pogodile i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse« »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i t. d.

Kuruzni črv.

Vu prosu ravno tak more biti kvar znamenit kak i vu kuruzi, sama da ga gospodari ovde redko opaziju, i to samo onda, ako vnoogo prosa sejaju i da ova vu istinu jako gine. — Zrok ovoj je skoro jednak onomu, koji se za krmu na gusto nasejanoj kuruzi vidi.

Vu prosenu slamu zavrta se samo jeden črv! a to ne od zgor, nego od zdol. po priliki za jeden ali dva pednja visoko od zemlje. Vu debešla slamu spravi se više, a vu drobnešu niže, da onak povoljnije vu njoj živelu more.

Gusenica vu napadnutoj slami more gori i doli laziti. Gori medjutim samo do kolenca, kojega nepregrizne, protivno pako doli do 2—3 i više kolena pregrizne, dok naskoro, do korenje stigne.

Kajti je pako prosena slamo od znutra supla kak i drugoga žitka ali trstine (nád). Gusenica gorjnu nutrašnju stran slame na skorom zgrize, za tim se potegne i vu dolnju stran tak, dok prosu doli nehiti. Kvar vu prosu je težko opaziti, kajti je čela tabla rastline skoro jednaka.

Zrok je tomu ov, da se pokvarena slama na zdravu nasloni, a potom zdrava i skvarjenu pokrije.

Iz toga, od gusenice vu prosu včinjeni kvar samo onak moremo presuditi, ako ide-mu vu prosu i z botum nagiblemo slamu

sim i tam, počem se opaziti more, koja je slama pregriznjena.

Ako ovo temeljito preglednemo, enda prevideti moremo včinjeni kvar, koji medjutim nije tak znamenit, kak pri kuruzi.

Život gusenice je i ovde takov, kak i pri kuruzi.

Kak pak ovde zimu sprevodi, visi od toga, kak nju je dosegla kosa.

Kajti, ako je od zgor vu slamu se spravila, onda nju skonča mlatec. Ako je pako od zdol vu strnišću ostala, onda čez zimu ostane kak i ona vu steblu od kuruzinja, akoprem se i strnišće i kuruzinišće podorje, gusenici zato nikaj neškodi.

Nadalje:

Za potrebno nahadjam, da spomenem i nekoje druge rastline vu kojih se isto tak, kak i vu kuruzi nahadja ovaj škodljivi mol. A to je: Trubelika, Perika i divji mel i tak dalje.

Kuruzni kukec ili mol, do sada vu goricah nije još napravil kvara, akoprem ga i onde more včiniti.

Kaj se pako toga tiče, kak se proti ovomu kukcu moramo braniti, to hoćemo vezda čuti.

Buduć, da ovaj mol neima nepriatelja, koji bi ga mogel skončati, kak to pri drugih životinjah biva, naprimer: i kobilice, poberu vrane, srake i druge ptice. Kajti ovaj mol vu kuruzinu tak se zna skriti, da nijedna od

rećenih pticah do njega dojtli nemre, zato ov vu svojem mestu miren ostane.

Pak zaradi toga, kajti ga druge životinje skončati nemreju, jako je potrebno, da isti človek sam proti njemu se zdigne ili postavi, pak ga skonča.

Pri obrani proti tomu mola, imamo se sledećega držati ili vu pamet vzeli.

a) Prvo, da gusenica najpredi vu kuruznom cimeru pričme kvariti. b) Drugo, da njih najviše vu kuruzinji, stanuje. c) Tretje, da čisto vu dolnju stran kuruzinje, ali tija vu koren se spravi. d) Četrto, da nazadnje i vu drugoj rastlini ima svoje prebivališće.

Stoga, potrebno je, da pri braneju toga črva, koji, a) najpredi vu cimeru se pokazuje, da one strani kuruzinje, vu se koje zavrta, odrežemo i one odrezane komade, vu jednu posudu, naprimer vu s vodom natočeni lagev hitimo. Medjutim jako moramo paziti, da črv iz odrezanoga cimera, ali pak iz istoga lagva nepobegne. Poleg toga, naj bolje bi bilo, ako bi težaki odrezane cimere vu kakove korpe skupa spravili, i onda vu lagev postavili, pri tom se je lagev naveke ima pokrit držati. Kada je vre vnoogo gusenica vu lagvu moreju se onde sa vrelom vodom popariti, ali pako vu gnojšnicu hitćene zadušiti, i onak s gnojem pokriti, da od onud nijedna nepobegne. Uspěh ovoga posla od toga zavisi, ako smo ga čim pažljiveše zvršili. Vsikak je pako potrebno, da

Z A B A V A

Viernost u nevolji.

Ona vreimena, kad su francuzi pod svojim cesarom Napoleonom I-im Austriju poplavili, još se i danas spominjaju, malo-vrlo malo ih je, koji su ih još kakti bivša dieca siećaju, ali nekoliko ih ipak ima. — em mi je predlani rekla stara Huberica u Insbucku, da je kakti sedam godišnja dievojčica videla Napoleona I-a i toga se dobro sieća. Godine 1806 oduzeli su francuzi prusom kneževinu Ausbach te su u njoj haraćili, kak to već neprijatelj dela. (Poslie su ju predali barsarskoj.)

Za ono vrieme je u varašu Beireuth-u živel vrhovni poglavar nad svimi pruskimi šumami baron Karol Pöllnitz. On je bil takov, kakovih za onda žalibože nije punu bilo, najme podpunni niemac u svojoj domovini, koji je svoju domovinu iskreno žalil, a preziral svakoga, koj bi se prilizivajem i puzanjem radi svoje osobne koristi, — bil hotel, — za sad tobož gospojućim francuzom priveriti i dopasti. On se nije plašil svoje mnjenje u tom pogledu i samomu vrhovnomu generalu francezke vojske

u oči reći, kaj je imal više krat priliku, je isti u njegovoj kući stanoval,

Bil je to general Oudinot, koj je pri Hollabrunnu bil težko ranjen, je do svojega posve izliećenja imal samo kommandu nad rezervom, a stanoval je u Beireuthu u kući barona Pöllnitza. I on je poznal značaj svojega kuće gospodara, te makar i neprijatelj, ali ljubav prama svojoj domovini je u njem moral visoko cieniti, dapače i kakti pošten čoviek ga je više cienil, nego one himbene prilizavce, koji bi za trideset srebnjakah domovinu i sve bili prodali.

Na ov način je baron, kojemu je srdce bilo na pravom mestu, u mnogih slučajih pomoć priskočili i mnogu nepravdnost odvratiti i mnogoga nesretnoga, kak to već u ratno doba ide, svojim zagovorom pri generalu i papače od smrti osloboditi.

Prilike k tomu je bilo dosta jer francuzi nisu nikomu povierovali, koj nije svoju niemačku domovinu zatajil, te se je njihovo nepovierenje znalo i u okrutnosti izroditi i mnogoga nedužnoga na galge dopelati. Više takovih slučajev je dokazalo, da francuzom nikaj nije vrierovati. Tak je bil nieki baron Völderndorf skupa sa svojim

poslužnikom Antunom Švarc-om streljen, jer je austrijansku granicu prekoračil, — držali su ga za špiona. — Isto tak su knji-gotrčca Palm-a strelili, pošto su ga neslutećega ništa zlo, sami na zlo napelali a zatim na kratko, i bez pravoga suda, pred puškine cievi francezkih grenadirah stavili. —

Na koj pako sramotan način su francuzi niemačke stanovnike na probu metali, jeli se njihove zapoviedi zvršavaju, za da mogu onoga, koj će faleti, poslie paklenim veseljem kaštigovati, dokazuje jedan slučaj, koj je celo stanovništvo Baireutha strahom obuzel

K niekomu seljaku blizu varaša dojdu jedne dva, u podrapanoj francezkoj uniformi tobož trudni kak zemlja i kak da je neprijatelj prgoni. Oni prose u vis dignutimi sklopjenimi rukami, zavući u pomoć sve svetce nebeske, da bi im se seljak smiloval i pošto oni puta nepoznaju, da bi je noćju do granice odpelal. Oni da su najme iz francezke vojske desertirali, a sada je progone te ako je ulove, tak budu sigurno streljani. To tobož može seljak bez ikakove pogibelji učiniti, jer noć je tamna, putevi postrance su mu poznati i on more prije zorje još

težaki dobro pregledneju, kak dalko je gusenica vu kuruzinu odtišla. Ovo pak nam pokazuje ona izjedina ili izgrizeni prah, koji se na kuruzinji opazuje. Odrezani cimiri kuruzi nečeju škodeti. Ovaj posel moremo započeti onda, kada se već gusenice opaziju, a to je navadno vu drugoj polovici juluša, ali početkom augustuša. Pri ranešoj kuruzi, more se predi započeti.

b) Znati moramo i to: da na koncu jeseni velika množina tih gusenica vu kuruzinju stanuje gde i čez zimu preživeju.

Potrebno je, da se stabla ili strči od kuruzinja skorenjem van izpuču i požgeju. Ako li pako ostalo kuruzinje za krmu hasnujemo, potrebno je, da se ovo vu budućem letu do zadnjega marcijuša pohrani.

Paziti se ima i na to, da ostanki kuruzinja, vu koje su se gusenice potegle, kak i ono, koje se za nastil hasnuje, vu gnojnicu pomeče, da se onak stvari skončaju.

Jako pogibeljno je pako ono kuruzinje, koje se na leto ostavi, i skojem se negde negde kota pokriva; ar vu ovakovom vnoغو živeh gusenica h ostane.

c) Na kuruzinišu nije smeti ostaviti strčke od kuruzinja, kajti i vu ovoh ostaneju gusenice čez zimu. Niti to nije dosta, ako se kuruziniše podorje, kajti gusenici niti ovo neskođi, nego dapače hasni, ar njoj je vu zemlji vnoغو topleše čez zimu, nego li iz van zemlje. Potrebno je anda, da se ovi strčki predi oranja vun izpučeju, pak sa ostalim kuruzinjem požgeju. Vse ovo pako nekošta toliko, koliki bi mogel kvar nastati.

d) Velika pozljivost ima se držati pose zruždjene kuruze, na kocenje takaj, kajti videti je moći, da se i vu nje vnoغو gusenica h skrje.

Istina je, da se pri vnoغو h žižah skocenjem kuri, ali ga i po vnoغو h dvorih i med slenami rasteopenoga ostane.

Na isti način ostane negde kocenje pred kotcih, gde se kuruzi skocenjem daje svinjam, one kuruzi pojedu doli, a kocenje onde ostane ležati. Ovo borme neje dobra navada, kajti iz rasteopenoga kocenja ravno toliko kukcov more iziti, koliko ih je dosli

da novu prirodu moreju podezmati ili podesetiniti.

e) Paziti imamo na prosena strnišca i konoplenišca. Pri konoplach je ipak menje pogibelji, kajti se ove i skorenjem spučeju, i onak vnoغو letvah sa gusenica h skupa jednomu človeku vu ruke dojde. Nikak pako pozabiti nesmemo, da najviše spofrtoga kuruzinja, vu kojem gusenica žive, na polju ostane. Isto tak vu prošenom strnišcu takaj. Vu ovakovih dogodjajih savetno je, da takovo ozledjeno strnišće zbranom dobro povlačimo i ono kaj brana skupa navleče, zrukami poberemo i požgemo.

f) Na isti način skoreniti i skončati moramo i mela (komlót), konople i vsu onu rastlinu, vu kojoj se ovakov kukec ili črv nahadja. Ovaj posel more se i po zimi, a sika pako do zadnjega marcijuša zvršiti. Najbolje bude, ako takova stabla, vu kojih se ovaj gad nahadja, poberemo i požgemo.

Istina Bog, da ovakov posel neje najlekši, ali človek vse more vćiniti, samo, ako mu je volja. Držati se pako imamo ovoga prirečja, — koje ovak glasi: — »Zateri vsako zlo na početku, ako nečeš, da ono tebe zater.«

B. L.

KAJ JE NOVOGA?

Vu Dunav je skočila.

Gyenesi Viktoria 25 ljet stara kassericica iz Keeskeméta je o. m. 23 sa tom nakanom došla vu Budapestu, da se tu skonče. Po polđan je iz jednoga mosta skočila vu Dunav, zli su ju ribari vun oslobodili. Ali ona je svikak hotela smrt, pak se je zato vu noći ob 11 vuri opet vu Dunu hitila. Vezda su ju iz jedne paroladje spazili, pak su ju tak oslobodili. Vezda vu špitalu betežna leži. Nesrećnu pucu je ljubav dotirala na taj put.

Zaruki srbskoga kralja.

Srbski kralj Šandor se ženi, tak čitamo iz budimpeštanskih novinah. Iz te prilike se i mi spomenemo iz srbskoga kralja. Šan-

dor je sada 24 ljeta star a njegova zaručnica Draga Masin udova je već i 42 ljeta preživela. Iz prostoga roda je pak zato se puk jako protistavlja Šandorovoj nakani. Sam njegov otec Milan, gdo je pak ravno tak prostu ženu (ali mladu) vzel, je proti tomu, pak makar su se svi ministri zahvalili na službi, ipak si Šandor bude vzel Draga Masin vdovicu za koju veliju, da je jako izobražna, ali za Šandora je malo prestara.

Buna vu Kini.

Skoro neznamo, kaj bi pisali od ova velike bune. Prošlog ljedna smo rekli, da su svi deputati i konzuli mrtvi vu Peking, a ov ljedan pak najedenkrat čitamo, da svi živiju samo nemški nē. Ove glase kinezeri razpošilaju sirom, zato je jako nemremo verovati i to stem bolje jer ako bi europejci živi bili, zakaj onda nedaju oni sami glasa od sebe. Med tem kinezeri (sigurno su se prestrašili od europejcov, koji su Tien-Čina prevzeli) za mir prosiju od vladah, koje sve više-više vojske pošilaju vu Kinu.

Zaključnost.

Vu Čakovcu varašu je svinjska kuga gori stupila, zato se je zaključnost od ovoga meseca 28-ga odredila.

Premenjenje stana.

Viasz Nándor kotarski marvinski lečnik se bude augustuša 1-ga vu Patak vullicu vu Molnarovu hižu (poleg Morandini hiže) preselil.

Potres.

Kak jednim budapestanskim novinam telegrafiraju iz Tillsa, tam je jaki potres bil vu Berna, Aga-Dova, Paski i Igdyr obćinah. Vu Berna obćini su 14 mrtvih i vnoغو ranjenih našli pod ruševinah.

Glad vu Indli.

Dok vu Afriki i vu Kini smrtno oružje bere žrtve, med tem vu Indli strahoviti glad rēdki broj čovečanstva. Sto ljet je minulo, da je takov glad nē bil još. Na jezero i jezero je poginulo marve, ljudih i još sada

natrag domov dojt bez da ga i tko bude opazil.

Akoprem su se nesretni desertirci seljaku smilili, ali stoga zapoved i strasen konac baruna Völderndorfa s njegovim slugom još su mu uvijek u pameti bili na toliko, da se nije podufal neprijatelja razdražiti.

Anda se nikak nije hotel dati sklonuti, da im puta do granice pokaže.

Njegov osamnajst godišnji sin pako, nije tako daleko mislil. Kad je videl da otac med suzami proseče neče uslišati, stisnulo mu je to srce na toliko, da su mu suze poletele, te za da mu otac njegovu nameru neopazi, izide iz sobe van pred kuću.

I kada su ova dva desertirca vrhu svoje sudbine javkajuć negostoljubivu kuću ostavili i van izišli, zadržal ih je vani i rekel! »Hodite zmenom, ja ću vas spasiti, ja ću vas još danas preko granice odpeljati!«

Pak kaj se je dogogilo?

Komaj da su ovi zdrapanci sa svojim mladim vodjom iz sela izišli, pograbil su ga, ruke su mu svezali i još iste noći su ga predali francezkomu ratnomu sudu, koj

ga je posve na kratko odsudil i mladić je već drugi dan bil streljan.

Ona dva poderanca najme nisu bili desertirci već dva francezki soldati, koji su na taj način seljačtvo i ostali puk na probu metali, jeli se najme strogih francezkih zapovedih svi točno drže, te su si na taj nepošteni način svoju krvlju zamazanu zasluzbu služili.

U Baireuthu se nad tim crnim i nepoštenim činom još nisu opravili, kad na jedan krat novi slučaj celiu familiju vrhovnog zapovednika nad nemačkim šumami, baruna Pöllnita u zdvojnost i žalost nehili, a to pak se je na sledeći način dogodilo:

Sedi tu jednog dana barun Pöllnitz sa svojim pri stolu, kad jedan njegov prijatelj iz nenada bane u sobu te veli: »Premislite si! Još nije osam dni prošlo odkad su baruna Völderndorfa i njegovog slugu te plemenitoga siromaka mladoga seljaka kri- vično obsudili i strelili i eto već opet imadu jednoga neđužnoga. Barun Falkenhausen je večera u obiteljskim poslu iz Austrije preko došel, za dva dni bi svojim poslom bil gotov te bi se opet bil mirno povrnuo domov, a sada sedi u tavnici, jer ga francuzi drže za špiona, pak bu valjda nje-

govo zadnje putovanje van iz varaša pred njihove nabite puškine cievi.«

Na to Pöllnitz skoči iz svog stolca i krikne: »Kaj? Zar mi takove sramote i krvoštva nebi znali preprečiti? Zar mi tu neka mengujuć pri punem stolu sed mo, dok je naš bližnji u smrtnoj stiski?« — Zatim obrnajući se prama glosnoši: »Jeli vi poznate osobno baruna Falkenhausena? Dobro! Anda mi ga opišite podpuno, da ga nebi zamenil!«

Prijatelj tu učini, a na to se Pöllnitz oddruži od svoje mlade zene i od diece, koja ga nisu hotela puštiti, bojeća se nesreće, te otide k generalu.

»Gospodin general!« — veli mu — »baš sam ov hip doznao, da su Vaši grenadiri mojega najboljega prijatelja baruna Falkenhausena ulovili i u tavnicu hitili. Ja ga poznam i znam, da je on jedino radi obiteljskog posla iz Austrije knam preko došel te bi se najduže za dva dana natrag domov povratil bez da bi francezkoj stvari i najmanje škodil. Gospodin general, ako do moje rieči kaj držite, oslobodite moga prijatelja!«

General Oudinot odgovori: »Gospodine barune! Ja znam, da je vaša rieč, rieč poš-

njih je, — kaj je i povedati strahovito — 10 milion ljudi, koji neimaju kaj jesti. Sela su izmrla; Vu varaših je tuliko bogcov, da i oni, koji su almuztveni bili sada već nemreju pomagati više, videći veliki broj bogcov. Vnogi se od glada sami zakoleju. Vu Indii bude za navek znamenito ovo ljeto i vlastiti englezi sa sramom moreju gledati na ovu strahovita nevolju koju vraćili nemreju.

Nova postaja.

C. i kr. slob. južne železnice ravnateljstvo je od aug. 1-ga. Med Čakovec i Polstrau banhofi novu postaju odredilo pri 35 br. vahtarnici sa nazivom »Miksavár.«

Ogenj.

Vu Čakovcu se je o. m. 23-ga. Szhraunja Józsefa stala iz nepoznatog zroka vuzgala. Ognja su vu vremenu vpamet vzeli i domaći ognjogasci na hitrom pogasili.

Zbiranje birova.

Vu Hodosan občini su o. m. 23-ga držali zbiranje birova. Za birova je zebriani Purics Menyhért.

Ogenj.

O. m. 26-ga ob 9 vuri je veliki ogenj vudril vun vu Csehovecz občini. Braniti je zbog velike vručine i straha skoro nē bilo moći i tak je puk žalostno moral gledati, kak mu plamen na nikaj spravlja cēloga leta sad. Čakovečke ognjogasce su telegramom dozvali na lice mesta 10—12 ognjogasnih družtvah je delalo sa 15 špricalkami. Zgorele su 3 hiže i 20—24 drugo stanje. Zrok ognja su sigurno deca, koja su se se sa šibicami igrala. Tak je to; naš puk nikak nemre si v glavu zabiti, da bi šibice, makar su i fal na stran del, a nē na svakim obloku držal, da tak deca blizu moreju dojt iz česa pak se onda vnogo put velika nesreća napravi.

Oglas.

Vu Čakovcu varašu je zbog svinjske kuge zaključnost sudbeno odredjena. zato se pozivljeju svi, koji svinje imaju.

1) Da obeteženje ozdravljenje. poginjenje svinjah javiti ne zamudiju.

2) Svinjski gnoje je iz varaša vun pe-ljati nē moći.

3) Za potrošenje svinjsko meso mora biti po marvinskim lečniku pregledano.

4) Poginjene svinje se taki moraju šinteru prek dati.

Koji zgornje točke nebi svršili, oni budu poleg 9300—898 visoke naredbe do 600 korun kaštigani.

Svinjki sejam se do prestajanja kuge zapreju.

Vu Čakovcu, 1900 jul. 28-ga.

Poglarstvo.

Pitaš mene . . .

Pitaš mene ljepa djevo,
Zašto pjevam pjesmu ja?
Slušaj dakle: pjesma meni
Od svega je milija.

Pjesmom slavim, kao slavulj,
— Kojeg sluša šuma, grm; —
Njom zaorim o ljubavi
Drag je to put, al' je strm.

O ljubav, ti blago moje
Tebe slavim pjesmom ja,
Kad zvueš na lyri mojoj,
Tvoj glas meni jakost da . . .

Zato djevo, ljubav moja,
Moja srca ljepi raj,
Sjajna zvězdo, o ljubavi
Zato pjevam, mila znaj. . . .

Br. Völgyi.

Nekaj za kratek čas.

P o m i r e n j e.

Gospa: Rozi, im ste tu pečenku tak zežgali, da ju je nē moći jesti.

Kuharica: Nek se pomiriju gospa; prije sam ju tak osolila, da bi za potrošnje niti pomisliti nē bilo moći.

D u g i č a s.

Professor. Hm, hm, ja sem si već vnogo krat mislil kam vuide onda kmica, kad ja sveču vužgem vu hiži.

D o b e r n a v u k.

Knjižar (koj je tata prijel, prama tatu): Ja vas slobodno pustim, ali vas opominjam, da ste si hudi put zebriali, zbog toga kupite si knjigu zakonov.

— F. —

Gabona árak. — Clena žitka.

I m.-mázsa.	I m.-cent.	kor érték
Buza	Pšenica	13.50 —
Zab	Zob	10.00 —
Rozs	Hrż	10.00 —
Kukoricza uj	Kuruza nova	13.20 —
» » ó	» stara	00.00 —
Árpa	Ječmen	10.50 —
Fehér bab uj	Grah beli	00.00 —
Sárga » »	» žuti	00.00 —
Vegyes » »	» ziněšan	00.00 —
Lenmag	Len	23.00 —
Bükköny	Grahorka	11.00 —

Odgovorni urednik

MARGITAI JOZSEF.

tenoga čovieka; ali lko mora bajunetani si države koriti, kak mi, on puno krat nadojde na izdajstvo tak, da mu rieči nisu dosta, on mora biti o svemu osvieočen.

»Anda dobro — odgovori barun Pöllnitz — »ako vam moja rieč nije dosta, a vi se izvolite poslužiti činjenicami! Vi izvolite moga prijatelja tako dugo na slobodu pustiti, dok on svoje obiteljske stvari obavi, a ja se do tog vriemena nudjam za njega svojim poštenjem i životom stati!«

Tvrdi general na to trunutim glasom: »Ako je tomu tak, onda dajem Vašem prijatelju slobodu na dva dana, on do toga neka obavi svoje posle a vi ostanete u tamnici. Ako se on za dva dana povraiti, tak će ga moja straža do granice odpratiti a vi ćete iziti na slobodu; nepovrti li se . . . onda sam pravo imal, da sam se samo činjenicoh držal, i onda kak goder bi mi žal bilo, ali nemislim, da bi mi za rukom pošlo vas osloboditi. Tak anda ako ste odlučan, moj adjutant će vas pratiti.« I tak je anda barun sa adjutantom išel u zatvor, da posve nepoznatoga si čovieka nevolje rieši — možit mu dapače i život spasi.

Kad su došli pred kuću u kojoj je bila tamnica, stala je pred vrati straža. Barun Pöllnitz hitro odbeži po stengah gore, nekliko korakah za njim adjutant. — I ovak

je anda bilo moguće, da je vitežki barun prvi i bez adjutanta u zatvor stupil te i baruna Falkenhausen, po opisu prijatelja, odmah prepoznal.

Stupi odmah knjemu te mu u huo prišoptne: »Ja ću vas osloboditi! Vi ste moj najbolji prijatelj!« — dalje nije išlo, jer je adjutant već tu stal.

Anda pričme Pöllnitz zarobljenomu odprto govoriti, kak da se još od dietinstva poznaju: »Ja anda od tog hipa dobar stojim svojim poštenjem i životom za Te. Idi anda, te za dva dana uređi svoje stvari! Ja ću Te do toga ovde pričekati! Ti si slobodan!«

Zarobljeni barun Falkenhausen se je odmah u »roli« znašel, koju mu je plemeniti i posve nepoznati čoviek na to rekuć silom narinul. On svoga osloboditelja kakti najboljega prijatelja zagrlil te otide iz zatvora, u kojem je miesto njega ostal, i dva dana i dvie noći na njegov povratka čekal plemeniti barun Pöllnitz.

A kaj bude ako se barun Falkenhausen nepovrti?

To su bili neizmerno dugi dani i noći za sirašašnu Pöllnitzevu gospu. Njezino povierenje u stranjskoga čoviedka nije bilo toliko, da bi bez brige spavala. Dapače ona si je toga stranjskoga čovieka predstavla

kakti čovieka, koj je komaj čekal da je došel na slobodu te je već davna pobegel, a njezinoga muža je tu ostavil kakti pravu žrtvu svoje plemenitosti i ljubavi domovine. Ona je već videla u svojoj fantaziji muža si pred puškinimi cevjama francezkih soldatdatah i u senji se je zlecala, jer joj se je sanjalo, da već u njega pucaju i sva batrivenja od strane prijatelja kaj mu je o tom prve glase donesel, a sada si žuhko spočitaval zakaj je to učinil te zakaj radje nije mućal, bila su badava. Ona je zajedno s diecom tim više plakala, čim se je blize primical konac drugog dana, — kada se je najme stranjski imal povratiti.

I ovak je došla i zadnja ura odredjenoga roka, a šnjom . . . i barun Falkenhausen te je time i vierni osloboditelj se opet povruul k-svojoj razveselenoj familiji, dočim je barun Falkenhausen bil po francezkih soldatih, usled zapovedi generala odpraćen do granice i onde na slobodu puštan.

Ovih obadvijuh viernost i junačstvo u tako kritično vrieme je tolike miere, da je slučaj vriedan čitanja; pak sam ga za to ovde pripoviedal.

Em. Kollay.

Egy jó házból való fiu

tanulónak

felvétetik Özv. BANELLY
VILMOSNÉ fűszer- és ve-
gyeskereskedésében
PERLAKON.

672 1—3

M.K. EGYETEM
VECYTANI INTÉZETE
A
KRISTÁLY
SZT. LUKÁCSFÜRDŐI
HECZYFORRAS
IGENTISZTA
BICARBONAT
ÁSVÁNYVIZ
KAPHATÓ:
FÜSZERKERESKEDÉSEKBEN
VENDEGLÖKBEN
ÉS MINDEN VASUTI
ÉTKEZŐ KOCsIBAN.

Csáktornya kizárólagos raktár:

Strahia Testvérek fűszer, csemege és ásványvíz kereskedésében.

Schneider-féle **Páfrány-tokocskák** (Galandócz elhajtó.)
Millió embernek e szer visszaadta teljes **egészségét!**
Kik galandfőregben és gyomorhajban szenvednek.

Pantlikagliszta fejestől.

a páfrány-tokocskák által
fájdalom nélkül, jótállás
mellett, a leggyorsabb idő
alatt (6 perc alatt) teljesen
elhajthatók. Ezen kitűnő gyógy-
szer fájdalom nélkül gyors
és biztos eredményre vezet. Jótál-
lás nyugtat. Nem árt, ha
pantlikagliszta féreg nincs
is jelen. Az életkor meg-
jelölendő. **Törvényesen
védve.** Egy eredeti doboz
pontos használati utasítá-
sal a bel- és külföld részére
4 frt postai utánvétellel vagy
3.50 előre való beküldéssel.
**A pantlikagliszta tünetei
a következők:** Az arcz hal-
ványoságra, hágyadti lelkinté,
kék szemkarikák, lesovány-
nyodás, elnyálkásodás, be-
vont nyelv, emésztéhetlenség,
étvágytalanság felváltva mo-
hó étvágytalanság, gyakori
rosszullét vagy éppen ájulások s szédülés főleg eh-
gyomornál, egy gombolyag felszállása egész a nyakig,
nyálösszegyülemés, a test meglazadása, gyomorhaj,
gyomorhív, gyakori felhajtás, bégörög, hangeregetés,
hullámszerű mozgások, szűz, szívó fájdalmak és szur-
ások a belekben, szivdobogás, a vérkeringés rendet-
lenségei, különösen nőknél, gyakori véletlenül beálló
főfájás, a bismkomorságra való hajlam, életuntagság és
a halál elhajtása.

Egyedül valódi kapható: SCHNEIDER JÓZSEF
gyógyszerésznél, Resiczan, Fő-utca 55. (Bélmagy. orsz.)

Haszonbéri hirdetemény.

Dráva-Vásárhely község előljárósága részéről ezen-
nel közhírré tétetik, miszerint a község tulajdonát képező

drávavásárhelyi nagyvendéglő

pusztafai (puscsinai) korcsma és a drávahidi
korcsma

a hozzátartozandó melléképületekkel együtt f. é. **auguszt.
hó 11-én délelőtt 9 órakor** a községi irodában megtar-
tandó nyilvános árverésen **1901. január hó 1-től kezdve
3 évre haszonbérbe adatni fog.**

Az árverési feltételek a községi irodában bármikor
megtekinthetők.

Kelt Dráva-Vásárhelyen, 1900. július 15-én.

651 2—3

Az előljáróság.

4773/1kv. 1900. szám.
1889. El. 121/2.

Hirdetemény.

A m. kir. igazságügyminiszter 1900. évi február hó 28-án 12697/I. M.
szám alatt elrendelte, hogy a perlaki kir. Járásbíróóság mint tkv. hatósághoz
tartozó Csukovecz község telekjegyzőkönyveibe felvett mindazon ingatlanokra
nézve, melyekre az 1886. XXIX. az 1889. XXXVIII. 1891. XVI. t-czikkek a
tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX.
t-czikkekben szabályozott eljárás s ezzel kapcsolatban a telekjegyzőkönyvi be-
jegyzések helyesbítése kapcsolatosan fogantatosítottik.

**E czézből a helyszíni eljárás a nevezett községben
1900. évi augusztus hó 21-ik napján fog kezdődni.**

Ennélfogva felhívatnak:

1. Mindazok, a kik a telekjegyzőkönyvekben előforduló bejegyzésekre
nézve okadatott előterjesztést kívánnak tenni, hogy az tkvi hatóság kiküldöttje
előtt a kifizölt határnapon kezdődni eljárás folyama alatt jelenjenek meg és
az előterjesztéseiket igazoló okiratokat mutassák fel.

2. Mindazok, kik valamely ingatlánhoz tulajdonjogot tartanak, de te-
lekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átírásra az
1886. XXIX. t-cz 15., 18., az 1889. XXXVIII. t-cz 5., 6., 7., 9. §-ai értelmé-
ben szükséges adatokat beszerezni iparkodjanak s azokkal igényeiket a ki-
küldött előtt igazolják, avagy odahassanak, hogy az átruházó tkvi tulajdonos
az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el s tulajdonjog beke-
belezésére engedélyét nyilvánítsa, mert különben jogaikat ezen az uton nem
érvényesíthetik és a bélyeg és illeték elengedési kedvezménytől is elesnek.

3. Azok, kiknek javára tényleg már megszünt követelésre vonatkozó
zálogjog vagy megszünt egyéb jog van nyilvankönyvileg bejegyezve, ugyszin-
tén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzelt
jognak törlését kérelmezzék, illetve, hogy a törlési engedély nyilvánítsa vé-
gelt a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség
kedvezménytől elesnek.

Perlakon, a kir. Járásbíróáságnál, mint telekkönyvi hatóságnál, 1900.
évi június hó 30. napján.

SZIEBERT GYULA

kir. albiró.

666 2—3

Arverési hirdetemény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a csáktornya kir. bíróság Sp. 197/3 számú végzése következtében Zakál Henrik csáktornyai lakos ügyvéd által képviselt Bajkovecz Mária csáktornyai lakos javára Matora Mihály felső- királyfalvai lakos ellen 100 kor. s jár. erejéig 1900. évi június hó 7-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 720 kor. becsült következő ingóságok, u. m.: 1 könnyű kocsi, 1 szekér, 1 kancza ló, szalma, 4 sertés és 1 fátalpakon álló pajtából álló ingóságok nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a csáktornyai kir. bíróságig 1900. évi V.293/2 számú végzése folytán 100 kor. tőkekövetelés, ennek 1898. május 25. napjától járó 8% kamatai és eddig összesen 76 kor. 20 fill.-ben bíróság már megállapított költségek erejéig a helyszínen, vagyis Felső- királyfalván leendő eszközésére

1900. évi augusztus hó 3. napjának d. e. 10 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni. 671 Kelt Csáktornyan, 1900. évi július 21. napján.

Glavina János,
kir. bírósági végrehajtó

Hirdetemény.

Alsó-Domboru község előljárósága ezenel közhírré teszi, miszerint a községi következő haszonvételek:

1. Vágóhid díj szedési jog 1 évre.
2. Murai rév 3 évre.
3. Helypénzszedési jog 1 évre.
4. Halászati jog 1 évre.
5. Répás csárda 1 évre.

Alsó-Domboron a községi irodában 1900. augusztus hó 5-én délután 2 óraker megtartandó árverésen haszonbérbe adatni fognak.

Részletes feltételek a községi irodában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Alsó-Domboron, 1900. Julius 24-én.

Mihácz János Huszják Ferencz

jegyző. 669 1—1 bíró.

Árlejtési hirdetemény.

Strelecz községi iskola részére készitendő

uj iskolapadok és padlózatokra

árlejtés hirdetetik. Az árlejtés folyó évi augusztus hó 5-én délután 2 óraker Strelecz község bíró házában tartatik meg.

Strelecz, 1900. jul. 28-án.

Ruzsics János

községi bíró.

670 1—1

THIERRY A.

mell- és gyomor-balzsamát

(a melyet az egészségügyi hatóság megvizsgált) az egész világ kedvel és mindenütt keresik. Csak akkor valódi, ha az oblat látható **zöld**, a törvény-széknel bejegyzett „apica”-védőjeggyel van ellátva. Földművelés nélkül minden **mell-, tüdő-, máj-, gyomorbetegség ellen stb. külsőleg is kitűnően hat és sebet gyógyít.**

Egy próbátéveg bérmentesen 1 korona 40 fillér. Szájlelküldés csak előzetes fizetés esetén.

Thierry A. centifoliakenőcse
(csodakenőcsek nevezik)

utolérhetetlen szívó erejű és gyógyíthatósága. Operációkat a legtöbb esetben fölőlegessé teszi. E kenőcs-essel egy 14 éves, gyög. ihatatlannak tartott csontszék, újiban pedig egy 22 éves rákszerű bajt gyógyított meg. Antiseptikus és gyógyíthatósága mind- dantéle seb gyógyulási-árával.

Próbátéveg bérmenten 1 kor. 80 fill. Csak előzetes fizetés esetén küldjük meg.

Óvakodjanak utanzatoktól és kerüljék az erleketlen, ugynevezett házi kenőcsöket s más effekteket.

Cim: A. Thierry, gyógyszerár és gyár a Védőangyalhoz, Prograda Pragerhof felé, a Déli vasút mentén.

Prospektus ingyen és bérmentve

E szerek sohasem romlanak meg és jó azokat használatra készen a házban tartani. Az összes művel államokban bejegyzett védőjegyeimnek utanzatát a törvény üldözi. 67474

Iszlecaz, Bordoque, Kopon- boga, fabrikon Iszerna. Milano, A. Bertoloni. Malmo, Sevrige, Apot. Lejonet. Nantez, Pharmacie C. Fiedet. Napoly, Palermo. Praha, Pharmacie Françoise, 1 & 3 Place de la Repu- blique, Phar- macie Daproy, 11 Rue des francs Bourgeois. Roma, Corsos. Avenida del Politecnico. Roubaix, Pharmacie F. Gerth. Sarajono, Szeved. Temesvár, Triszt, Valence, Vienne, Zürich

Csak ezzel a tör- vényes, bejegyzett védő- jeggyel valódi.

Megérkezett

és csak rövid ideig látható

Csáktornyan, a szénateren

Az eredeti angol

tengeri buvár,

aki teljes felszereléssel száll a víz alá és ott különböző munkákat végez, ugymint: ir. kalapál, farag, továbbá egy angol szerkezetű te- lefonon a né. közönséggel beszél, énekel, stb. Buvár mutatványok láthatók naponta d. u. 4-től este 9 óráig, mely időszakban minden negyedórán látható.

Belépti-díj: I. hely 40 fill., II. hely 20 fill.

Nemzetközi Panoráma

ahol sok érdekes és tanulságos látványosság közül különösen ki- emelendő

az angol-bur háboru

Minden egyes látogató egy ajándéktárgyat kap emlékül.

Továbbá ajánlom díszesen berendezett

LÖVŐLDÉMET,

mely géppel ellátott legművészesebb kivitelű kepláblakot tartalmaz nagyon sok ezéllal s mulattató szavovard zenekar működésével.

A n. é. közönség h. és jóakaró pártfogását kéri. 668 1—2

a Tulajdonos.